

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguy&#n Hoàng Ng&#n
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

Tôi yêu c&#u c&#u t&# nay ch&# m d&# t d&# d&# con Th&# o, nó còn nh&# t&# ng lai nó còn dài và danh
v&# ng, ch&# c gì c&# u và nó đ&# c đ&# nh c&# cùng n&# c mà yêu nhau

*Tác gi&# Nguy&# n Hoàng Ng&#n sinh năm 1958, ch&# t&# m Convention Store, vùng Glendale, AZ.
Vi&# t v&# m&# t chuy&# n tình&# tho&#ng qua trên đ&# o t&# n&# n.*

M&# i năm vào mùa hè tôi th&# ng đ&# a gia đình v&# ngh&# hè &# Cali. Tuy đ&# n đây nhi&# u l&# n nh&# ng
tôi v&# n r&# o r&# c, nh&# t là ng&# i u&# ng n&# c gi&# i khát &# Ph&# c L&# c Th&# "Little

SaiGon." Đây có l&# là n&# i duy nh&# t mà tôi nhìn th&# y nhi&# u ng&# i Vi&# t, sinh ho&# t c&# a quê h&# ng
h&# n n&# i nào h&# t. Kêu ly café m&# i mê nhìn thiên h&# qua l&# i, tình c&# nh&# n ra ai nh&# quen. Tôi m&#
to m&# t nhìn th&# t k&# đ&# kh&# i nh&# m. Tr&# i đ&# t &# i! Ông b&# già khó tính. Tôi m&# ng r&# ch&# y ra b&# t tay
ông chào h&# i. Ông b&# già ng&# ngàng nhìn tôi m&# t lúc, r&# i n&# m tay tôi th&# t ch&# t m&# ng r&# ân c&# n,
làm tôi h&# i ng&# c nhiên. Tôi m&# i ông c&# vào quán u&# ng café thăm h&# i chuy&# n đ&# i.

Xa nhau h&# n m&# i m&# y năm, l&# n đ&# u tiên tôi đ&# c ng&# i nói chuy&# n v&# i ông c&# trong không khí
&# m cứng và thân m&# t, lúc này tôi có kh&# năng nuôi s&# ng gia đình, nên không r&# t r&# lúng túng
tr&# c m&# t ông nh&# thu&# x&# a.

*

Câu chuy&# n v&# n nh&# v&# y:

Ngày x&# a lúc còn &# chung tr&# i t&# n&# n Bidong. Ông có cô con gái tên Th&# o, duyên dáng xin đ&# p
vô cùng. Tôi &# l&# ng ch&# ng đ&# i, nhà b&# già thì cu&# i đ&# i. Xa gia đình, xa quê h&# ng, đ&# i t&# n&# n

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguy&n Hoàng Ng&n
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

thi&u thi&n, đ&oi kh&, bu&n nhi&u h&n vui, thi&u thi&n t&t c& m&i thi&, v&t ch&t l&n tinh thi&n. Nh&ng & đây không thi&u tình yêu, không thi&u cái cô đ&n và không thi&u nh&ng chi&u ng&m bi&n mệnh m&ng th&y b& v&, th& &c m& trôi v&t theo ti&ng sóng chi&u. Nh&ng ngày cô đ&n trên đ&o, đ&m v& tôi th&&ng ôm cây đàn s&u mu&n, v&n nghèo, l&i đ& v&t biên m&t mình, không cha m&, không anh em, l&i không có thân nhân & n&&c ngoài. Tôi đ&&c x&p vào di&n mô c&i, n&&c nào nh&n là tôi n&p đ&n tình nguy&n ra đi "Ăn theo đ&o, & tu& may" Ti&ng đàn s&u mu&n m&i đ&m c&a tôi làm cho ông b& già khó ng&, ông quá n&i b&c b&i. Nh&ng l&i làm cô Th&o r&ng đ&ng th& h&n theo ti&ng nh&c lang thang trong đ&m v&ng.

M&t hôm tr&i m&a th&t l&n, tôi g&c đ&u ôm đàn, ti&ng m&a r&i bên ngoài nh& say cu&ng, n&i nh& qu& h&&ng nh& cu&n phim câ&ng chi&u ch&m, bàn tay tôi đ&am mê l&&t theo m&a gió bên ngoài gào thét bên ph&im đàn, và n&i b& v& trong lòng tôi l&c l&ng trôi xa. Th&o li&u l&nh che dù qua nhà tôi ng&i nghe tôi đánh đàn, cô l&y c& b& m&c m&a l& đ&&ng. M&i ngày đi ngang qua l&i nhà Th&o, tôi v&n lén nhìn nàng. Nh&ng nhìn l&i tôi, th&y mình nghèo thi&u thi&n l&i m& c&i, nên tôi ch&a bao gi& nghĩ d&ám làm quen v&i Th&o, tôi hi&u thân ph&n tôi. S& hi&n di&n đ&t ng&t c&a Th&o t&i hôm đó làm tôi ng&c nhiên và run qu&nh c& ng&&i. Tôi l&t đ&t ch&y ra n&m tay Th&o kéo nàng vào nhà, tránh ch& đ&i n&&c đ&ng đ& tung té trên cây dù Th&o che trên đ&u. Tôi lo l&ng.

- Th&o, M&a l&n quá Th&o qua đây có chuy&n gì không Th&o?

- Th&o đi xem l& v& l& đ&&ng m&a l&n quá anh cho Th&o đ&t nh& m&t tí.

- Vâng, vâng không sao Th&o c& t& nhiên, vào đây Th&o.

Tôi v& l&y cái khăn lông đ&a cho Th&o.

- Th&o lau cho đ& &&t.

- Vâng cảm &n anh.

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Ngôn
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

Tôi mới Thở o ngồi xuống bên miêng ván vuông kê trên cái thùng làm cái bàn. Tôi ngồi ngắm cây đàn trống bên trái mắt nhìn Thở o. Mả a vịn rịn trên mái nhà lẹp lép không ngừng. Nàng có đôi mắt ngầu thướt trong sáng pha lợt chút mông mả xa, sống mũi nhô, đôi môi hồng có cái răng khểnh bên mép và nướu da trắng tái lợt vì mệt mả. Ôi tôi muốn ôm nàng vào vòng tay sống i m nàng, cô đừng thêm khát trong tâm hồn tôi mãnh liệt hồn lúc nào hết. Nàng hỏi:

- Anh đây mắt mình à?

- Không anh chung với hai thằng bạn, chúng đang đi câu, mả a lợt quá.

- Nhà Thở o cuội đi ngày nào Thở o cũng nghe tiếng đàn đêm anh đánh đờy à?

- Vâng, đây buồn quá Thở o, quanh đây chỉ toàn biển cỏ và núi đồi, không thành phố, không phố quanh ngói, suốt ngày ngoài việc học sinh ngữ, đi công tác, nhỡ nhà có biệt làm gì hồn là ôm đàn than thở, cho đỡ buồn.

- Anh đi mắt mình không có anh em gì hết à?

- Vâng.

Tôi cúi đầu nhìn nhợt nhạt ng giot nước mả a lảng quăng chẩy tọt trên nền đất dờ dỏi chân, cái giọng nói bực kể nghe buồn ng buồn nh dờ thướt ng, tôi chỉ còn biệt trống lợt i vâng với dờ.

Tối đêm mả a y tôi quen Thở o, rịn yêu Thở o, rịn hồn hò, rịn bả bả già đánh cho mả y gả y, rịn xa nhau, rịn đau khổ. Tôi tắt ái đờ cho tình yêu vọt khỏi tằm tay. Cuộc tình cả cả n mả a lữ, đừng thướt nhanh, thướt mả nh bả o, rịn bả ng tởnh hết mả a xa, và nướu cuội trôi đi cuộc tình tha phớt ng đó.

Ngày y, chúng tôi thướt ng cùng nhau ra dờ c đá thướt xa ngoài biển, hai đờ a ngồi bên nhau trong

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguy&n Hoàng Ng&n
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

hóc đá, nghe sóng vỗ, nghe gió gào, nghe nh&c ké. Tiếng nh&c bên trong quán café Lang Thang rung theo gió mênh mang theo biển nghe th&t tình, và tình yêu ch&a bao gi& đ&p và m&ng nh& n&i này. Trăng m& trên đ&nh đ&u xanh th&m bao quanh, sóng vỗ nh& vào thành đá, có tiếng nh&c xa xa và có ng& i yêu trong vòng tay.

Có lẽ vì xa quê h&ng, xa gia đình, xa b&n bè, nên th&y lòng mình thi&u th&n tình yêu, nên chúng tôi yêu nhau trong v&i v&. Tôi đã yêu Th&o ngay bu&i đ&u g&p nàng trong đêm m&a y và nàng cũng đã không ng&n ng&i đáp l&i tình yêu tôi.

M&t l&n trong c&nh đ&p và th& m&ng, tôi đ&t nh&ng n& hôn n&ng n&n trên môi nàng. Nàng b&o tôi nh&m m&t l&i, nàng s& hôn tôi & v& trí mà nàng m&n nh&t trong tôi. Tôi ngoan ngoãn nh&m m&t l&i ch& đ&i, tôi nghĩ r&ng nàng s& hôn lên m&t tôi, vì tôi có đôi m&t bu&n chu&i xa đ&y &&c m&, đôi m&t c&a con nai t& nh& đ&, đang l&c loài trên biển m&ng. Tôi đang nh&m m&t, thì nghe hai cái r&i trên đ&u c&p c&p. Tuy đau nh&ng tôi v&n nh&m m&t ch& đ&i n& hôn tuy&t h&o c&a ng& i yêu, tôi c&ng& nàng đùa, và tôi ch& đ&i n& hôn tho& mãn. Đ&n cái c&p th& ba đau đi&ng, tôi n&i cáu m& m&t ra, thì phát hi&n ông b& già đang ch&m qua hóc đá, c&m g&y gõ trên đ&u tôi. V&a s&, v&a đau quá hai đ&a bu&ng nhau ra phóng ch&y.

V& đ&n nhà đ&u tôi u hai ba c&c, đau thì đau v&y thôi, tôi v&n lo âu nghĩ đ&n Th&o. Su&t đêm hôm đó không ng& đ&c, n&m tr&n tr&c mãi, r&i l&i nhìn xu&ng ch&i Th&o & cu&i chân đ&i. Ch& mãi đ&n khi ng&n đèn đ&u nhà nàng nh& l&i, r&i t&t h&n trong bóng đêm, nh& t&t h&n nh&ng tia hy v&ng nh& bé tình yêu trong lòng tôi. Tôi ra sau hè ng&i m&t mình ng&m sao đêm, u bu&n nghĩ chuy&n vu v&.

Sáng hôm sau tôi đang ng&i vi&t th& cho Th&o, nghe tiếng g&y gõ vào c&t nhà c&c c&c tôi ng&ng lên. B& già đang đ&ng tr&c c&a ngo&c tay b&o tôi, tôi ch&y ra đ&nh tìm l&i xin l&i. Ông b& già g&n gi&ng.

- Tôi yêu c&u c&u t& nay ch&m đ&t đ& đ& con Th&o, nó còn nh& t&ng lai nó còn dài và danh v&ng, ch&c gì c&u và nó đ&c đ&nh c& cùng n&c mà yêu nhau, yêu th&ng đ& làm gì cu&c đ&i t& n&n này? Yêu đ&ng ch& làm kh& đ&i nó. Tôi yêu c&u c&u nên t& ra đ&ng đ&n và hi&u bi&t v&i chính mình. Tôi khuyên c&u nên c& h&c thì hay h&n là c& đánh đàn, tiếng đàn nào ru&t c&a c&u ích l&i gì cho đ&i, t&ng lai gì v&i gã ôm đàn s&u mu&n? Tôi nói ít, tôi nghĩ c&u hi&u nhi&u h&n, ph&n tôi cũng không g& con tôi cho đám m& cô không cha không m&.

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguy&n Hoàng Ng&n
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

Ông nói th&t rõ ràng nh& nhà giáo đang gi&ng bài trên b&c g&, nói xong không ch& tôi tr& l&i ông b& già quay đi. Tôi g&c đ&u cảm l&ng, g&c đ&u nu&t l&y đau th&ng, tôi nh&m m&t t&i th&y cay cay trong tr&ng m&t, c& h&ng tôi khô ngh&n nói ch&ng ra l&i, tai tôi nghe l&ng bùng ti&ng đ&i khinh mi&t đ&ng cay.

Ông b& già thông th& đi xu&ng chân đ&i, tôi ng&ng lên nhìn theo dáng c& r&ng r&ng hai hàng n& c m&t trong u&t h&n, tôi bi&t tình yêu c&a tôi đang b& đ&m nát và ch&y xa đ&n theo b& c chân v&i v&a c&a ông đ&i chân đ&i.

Tôi tuy nghèo nàn m& c&i, nh&ng bi&t t& ái và t& tr&ng, t& hôm đó tôi không h& đánh đàn và tôi l&n trách Th&o. Vài tu&n sau tôi may m&n đ&c phái đoàn M& nh&n đi đ&nh c&. Ngày r&i tr&i tôi tìm g&p Th&o t& gi&, g&p l&i Th&o, n&ng ch&y ra n&m ch&t tay tôi. Ông b& già cũng ch&y ra n&m l&y m&t tay Th&o l&i vào nhà. Th&o v&a khóc v&a van xin ông b& già. Tôi nói.

- Bác đ&ng lo cháu đ&n đây đ& t& gi& Th&o, t& nay cháu s& xa Th&o mãi mãi, cháu xin bác đ&ng h&p h&i cho cháu g&p Th&o trong giây phút r&i tr&i.

Ông b& già l& m& tôi r&i buông tay Th&o ra. Hai đ&a n&m tay nhau ch&y nhanh ra bi&n bên nhau l&n cu&i, hai đ&a im l&ng cúi đ&u đi bên nhau, nghe tình mình v& v&n nh& sóng bi&n đang gào thét đ&p vào thành đá. Ôi ti&ng nh&c trên đài phát thanh và th&i gian nh& x&u x&e t&n đáy lòng tôi đau nh& c&t, ni&m đau đang bu&t t&n con tim.

Gi& này còn g&n nhau, g&n trong phút cu&i, g&n trong m&t môi ng&ng, bàn tay nắm ngón su&ng đan vào nhau...

Chúng tôi h&n là mu&n trao cho nhau t&t c& những gì mình đang có, mu&n ch&t l&m bên nhau, mu&n th&i gian nh& đ&ng đ&n và đ&ng đi. M&i đ&a ch&y theo ý t&ng riêng t& th&m kín, v&i v&a n&m l&y nh&ng gì s&p m&t trong giây phút cu&i bên nhau. H&i c&i r&u vàng, b&n nh&c "Bi&n Nh&" trên đài phát thanh ng&t ng&o tha thi&t th&m th&a tâm h&n vô cùng trong lúc này "ngày mai em đi bi&n nh& tên em go& v&" Th&o vòng tay ôm l&y tôi, n& c m&t n&ng ngh&n ng&o ch&m ch&m lẫn dài hai bên mí m&t. Tôi đau đ&n nhìn ng&ng i yêu đang khóc, nh&ng gi&t n& c m&t n&ng đang lẫn dài trên má n&ng, nh& đang v&ch nát r& máu tâm h&n tôi. Tôi im l&ng đ& cho n& c m&t n&ng r&i, nh& nh&ng gi&t m&a đang r& r&i trong lòng tôi, nh& nh&ng gi&t tuy&t r&i đang đông đ&t con tim tê bu&t trong tôi. Tôi cúi xu&ng ôm n&ng hôn n&ng l&n cu&i, b& môi t&t l&nh m&n nh&o

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Ngôn
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

cay đäng không ngät läm nhä hôm nào. Nàng nói khä bên tai.

- Em ghét anh läm, täi sao anh không đä can đäm chiäm läy em?

- Chiäm läy em bäng cách nào ä đây? Và đäi anh không có quyän läa chän.

Nàng cän vào tay tôi thät đau nhä rä máu, tôi siät nàng chät vào lòng, gäc đäu bên vai nàng. Räi tiäng tàu räi bän rú vang. Tôi läng lä quay đi. Bäc qua khäi hàng rào käm gai, tiäng khóc, tiäng cäi, khói thuäc cäa nhäng ngäi tuyän đäa chung quanh läng cay mät. Đoän cäu gängän tä bä ra biän nhä näng nä xa xăm vô tän. Tôi đäa tay đäi näc mät quay läi väy tay chào Thäo đä thäng ra cây cäu gä, bäc täng bäc chân näng nä, đau thäng trong tìm thäc räi bäc lên tàu. Chiäc tàu chäy thät nhanh nhä đäa tôi trän chäy nhäng käniäm cäa đäi tän nän, nhäng đau thäng trong lòng, nhäng khúc quanh cäa tình yêu đang cào xät täng tôi.

Và tôi mät Thäo tä đäo đó.

*

- Cäu Ngôn.

Tôi giät mình.

- Dä thäa bác.

- Chäc cäu còn giän tôi chuyän ngày xäa?

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguy&n Hoàng Ng&n
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

- D không, cháu hi u, chuy&n đ& qua r&i gi& l&i làm gì bác, Th& o lúc này kho& không bác?

Ông b& già bu&n bã ch& thu&c hút, ông đ&y g&i thu&c qua bàn m&i tôi, đôi m&t ông đ& m bu&n nhìn xa x&m. Tôi ch& thu&c hút im l&ng nhìn kho&ng không tr& c m&t, tâm h&n tôi đ&ng ch&y xa v&i, đ&ng tìm v& quá kh& đ&ng đ&i theo k& ni&m, đ&ng m& h& tìm nét m&t thân yêu c&a Th& o và b& môi tuy&t v&ng. Ông b& già tr&m gi&ng u bu&n.

- C&u bi&t không? ngày c&u ra đi con Th& o nó bu&n l&m, giá lúc đó tìm đ& c c&u tôi s& tìm, nó bi&ng ăn, bi&ng ng&, không ch&u h&c hành tôi khuyên nó mãi, nó ng&i im l&ng th&nh tho&ng l&i khóc, tôi cũng đau lòng. Nh&ng làm cha c&u hi u?

- D cháu hi u.

- Qua bên này nó chán không theo h&c, nó l&p gia đình v&i th&ng M& làm lu&t s&, nó cãi c& nhi&u h&n làm, không may g&p th&ng ch&ng nghi&n ng&p, y&u đ&i, c& b&c, s&ng bên nhau vài năm hai đ&a nó ly đ&, cũng may là nó không có con. Nó hay b&o tôi nó thèm có mái &m gia đình Vi&t Nam đ& tâm s&, đ& đ&iu đ&t nhau bên x&ng&i b& v& l&c l&ng này. Hai đ&a ly đ& nó bu&n, nó b& v& bên Las Vegas s&ng chung v&i m&y đ&a b&n nào đó. Nghe nói lúc này nó chán đ&i c& b&c và hút xách gì đó? Bác khuyên nó, nó gi&n không nói chuy&n đ&n bác n&a ...A này hay là cháu th& gi&i khuyên nó th& sao, g&p l&i cháu ch&c nó m&ng l&m.

Tôi th& dài.

- T&i nghi&p Th& o quá!

- Cháu cũng bi&t già c& bên này cô đ&n và bu&n l&m, con cái & đây không đ&a nào mu&n & g&n cha m&, tôi v&i m& nó su&t ngày c&i cút bên nhau, & đây đâu có bà con h& hàng quen đâu c&u, chi&u chi&u đ&ng tr& c c&ng nhà nhìn qua nhìn la& ch&ng th&y ai quen, ra đ&ng thì l&ng l& mà b& c m&t mình.

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguy&n Hoàng Ng&n
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

- Bác cho cháu xin s& đi&n tho&i c&a Th&o và bác khi nào r&nh cháu g&i thăm.

- À quên cháu hi&n nay ở đâu? Làm ăn ra sao? V& con gì ch&a?

- D& cháu ở ti&u bang khác cháu qua đây ch&i, v& cháu và hai đ&a nh& đang lang thang mua s&m ở đ&ng kia.

Tôi l&y t& nắp kin trên bàn đ&a cho ông b& già. Ông c&m cùi ng&i ghi s& đi&n tho&i. Tôi l& đang nhìn qua dây ph& bên đ&ng, vài cô bé đang tan tr&ng ôm t&p lang thang trên v&a hè. Dáng Th&o nh& đang nh&y múa trong đáy m&t tôi. Nh&ng tình yêu c&a Th&o, tôi đ& b& vào m&t n&i th&m kín trong tâm h&n, tình yêu &y đã nguôi l&nh và đông đ&c trong tôi bây gi& không rõ nghĩa. Có l& tôi đang th&ng h&i nàng thì đúng h&n, và tình yêu nàng bây gi& không đ& s&c lời cu&n tôi ph&i phóng xe đi tìm nàng. M&i ng&i đã có s& ph&n đ&nh m&nh an bài cho cu&c s&ng hi&n t&i, làm đ&c gì khác h&n. Tôi đã có gia đình và đ&a con gái c&a tôi cũng đang vào tu&i tr&ng thành. Tôi r&t hi&u và thông c&m cho b& già khó tính, tôi cũng đang ch&p ch&ng b&c vào hoàn c&nh &y.

Chia tay b& già th& b& lang thang theo l&i đi c&a b& hành trên đ&ng Bolsa, b&c chân ông r& r&i ch&m ch&p, dáng ông mong manh y&u &t, tóc ông b&c ph&, gió cu&n ph&t ph& r&i b&i theo gió chi&u, b&ng th&y ông nh& bé b& v& l&c lỏng gi&a dòng đ&i th&t đáng th&ng. Tôi đ&ng nhìn theo b&c chân b& già, n&i bu&n vô c& nào nh&p đ&n, nh& có m&t l&n nh&ng b&c chân &y đã d&m tan tìm tôi, sao hôm nay b&ng th&y luy&n l&u, th&ng ti&c l& lòng, lòng tôi ng&m ngủi nh& th&ng l&t nh&. Tôi c&n môi nhìn theo b&c chân xa đ&n c&a b& già, m&t tôi cay xè nh& mu&n khóc.

Đ&u óc tôi ch&i v&i, ch& v& và hai con tôi ch&y vòng vòng không bi&t ph&i đi đâu. Santa Ana r&n r&ng xe c&, xe bon bon gió mát đ&u d&ng. Hai con tôi vô tình đ&i ra ng&m bi&n. Tôi quay đ&u xe ch&y ra bãi New Port.

Bu&i tr&a n&ng nh& tr&i trong xanh, sóng bờ l&ng nh&ng vào b&, k& ni&m tình yêu thu& nào đã cu&n theo sóng bi&n, chìm đ&m vào lòng đ&i đ&ng xanh th&m huy&n bí âm th&m. Tôi c& tình nhìn cát tr&ng mu&n tìm l&i b&c chân tình nhân trên bãi v&ng c&a Bidong. V& tôi và hai con lang thang ra bãi v&ng l&m v& s&. Tôi b&c lang thang th& th&n m&t mình lên cây c&u g&, nhìn ra bi&n xanh xa t&n tít mây tr&i. Nh& l&i màu bi&n xanh c&a Bidong ph&i thu& nào, nh&

Ông B Già Khó Tính

Tác Giả: Nguy&n Hoàng Ng&n
Thứ Ba, 31 Tháng 8 Năm 2010 05:08

nh&ng b&c chân n&ng n& trên c&u g& lúc chia tay, nh& l&i thu& nào còn b&ng b&nh th&ngây, nh& l&i có m&t l&n đ&c yêu, nh& l&i dĩ vãng mái đ&u xanh, lòng tôi tràn ng&p nh&ng k&ni&m m&t th&i t&n&n, m&i m&y năm trôi qua.

Tôi tham lam mu&n g&p l&i ng&i x&a, tôi ân c&n tò mò mu&n bi&t ng&i x&a thay đ&i, s&ng ra sao? Mu&n nhìn l&i đáy m&t ng&i x&a l&n n&a, xem nh&ng dòng đ&i có làm đ&i thay nh&t đi màu m&t ng&u c&a ng&i x&a. &c mong đ&c m&t l&n g&p l&i ng&i x&a, &c mong đ&c nhìn th&y n&c&i thu& &y. Nh&ng t&t c&ch& còn là k&ni&m.

Tâm h&n tôi cu&n xa theo gió chi&u, l&c l&ng m&nh mang theo sóng bi&n. M&t chút h&i ti&c, m&t chút đau th&ng, m&t chút x&n xang, m&t chút m&ng m&, m&t chút gì m&ng du, m&t chút gì nhoi nhói đau, ng&m ngủi, h&i ti&c...

Nguy&n Hoàng Ng&n